

לת:

עין משפט
נר מצוה

צ א מ"י פ"ח מהל'
עירובין הל' ה ט סמג
עשן דרנכן א טושיש' א"ח
ב"י תתק סעף ג:
צב ב' מ"י פ"ח מהל'
י"ט הלס' יט סמג
לזרין עה טושיש' א"ח ק"י
תקנ סעף א וס"י תקנ
סעף ה וס"י תקנ ס"א
ווס"י סכג ס"א:
צב ד מ"י פ"ח מהל'
עירובין הלס' יז יב
יג טושיש' א"ח ק"י תתק
סעף ג:

צב ה' מ'י' שם הלכה ט'
טושי"ע שם ספי"ב:
צד ו' מ'י' שם הלכה ט'
שנה הלכה ב' סמג
לחזן קה טושי"ע א"ח סי'
שו ספי"א ו' יוצר אלמס
שנה ספי"א כג דף עא
ט"ב:

רב ג'סים גאון

אלא ממנה יצרכו בלען.
הייתי מתיי שהחיות
לשבע, לען טבול ום
שפלאהן מן החיות
למשער טבול כלי.
מאן רען טבול מן טור.
בסך מ' שהצאיות גום
יחנן מ' שישן בדרך גום
רען מ' שהשיכה יש לו
אלים אפר לכל רוח
רבי' ר יוחנן מן טור.
ויסרוהו בבלות מ'
מדיבול לוא תהבר שניה
סבך דחמי הקר קוני'
בסיה. אפר ליה רבא ר'
רען חן לאכא י' אה
שבעה אל' לכל רען.
רבי' הוא אומר דאמר
דאבול ושחיק יתיב. ור'
רען ר' נחמי ר' רבאני.

רבינו חננאל

[illegible]

ירבן שמעון בן גמלי ור' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה ור' אלעזר בר' שמעון סתמיתא ור' יוסי ב"ר יהוד' סתמיתא) שמעין מנה דקדושה אחת סביר להני. ופרקי' רב איפסא היה חל להא מתניתא, וכן היה רשב"ג אומר וכו' (לד' יוחנן בן ברוקה או) עירב כרגליו כראשון מערב כרגליו בשני כו'. אי הכי היינר, הלכנו נמי כהרד' ור' יוחנן.

ואוקעים, רב גמרא היה גמיר דר
הילכתא שתי קדושות הן, והא
לא קאסר רב אלא משום הכנס
(וכו') מחשיך עליו אוכלו וכו'
היום שהוא שבת קונה ציורב,

אמר רבה טעום הכנה רתניא. ר"ת מחק מספרו דלחיא משום דלחמר ברש גי'ה (דף כ:) רבה לטעמיה דלחמר רבה והיה ביוס הששי והכינו ואי ברייתא היא מאי קאמר לטעמיה ואין קושיא דנקט לטעמיה משום דרבה הוה הברייתא תחילה לציט המדרש ואין

הנלקטות מן הברייתא לרבי יוחנן דלית
לגיה הכנה בפ"ק צביה (דף ז.) דילמא
אלא מימיה כי רבי חייה ורבי אשעיה
ועוד דאיכא פלוגתא דתנאי בפ"ק
צביה (דף ג.) ורש"י פירש צביה
דדרבה לטעמיה דאמר אליהיה כאלו
עוברין (פסחים מז.) דמוקף דלורייתא
ממאי קאמר ולא נהירא יעוד דמשמע
האם נהירא צביה:

דאן י"ז טבן אשבת. דקרא שמע
 כיום השני שהיה יורד המן
 ואחר בחדש (מחילת פרש בשלח
 דדרשין שלא ירד מן ישראל בשבועות
 ימיים שונים ויש מדרשים חלוקים
 לדרשו ויבין ויקדש ברבו נמן וקדשו
 נמן ובאתה קדשת וברכתו מכל הימים
 וקדשמו מכל הזמנים שמע דירד מן
 הים"ט ופליגי זה ל"ל דהשני שמע
 המצבור דשינוי חול קדש שמע
 הימנות דשינוי (וחילין נ"ז ח"א):

וזהו בענין סעודה. ואל"ת וזהו ראיה היא לאותן שנתחמומו במו שמעבירין לישאל בתורה כיון שראוי להכניס וי"ל דכמו שזכר בגמ' דהיינו שעת קניית העירוב סתם הוא ועירובו מוך התחום דלא נגלגל העירוב מוך לתחום לא היו עירובי ה"ג לרץ שבהו מוך מחמומו מצדד יום והא דקאמר וזהו בענין סעודה הראיה מצדד יום וליכא

חממה דמשמע דניחא ליה אי לא
בזיעין סעודה הראיה מצעוד יום
ואע"ג דסבר סוף היום קונה עירוב
ואמאי כיון דס"ד דמנה אלפים לכאן
ואלפים לכאן הכי קנייה ליה סוף
היום עירוב ושביחתו הא עדיין בצוק
היום ד' אלפים רחוק מעירובו:

הנה קא טבין מיו"ם לשבת. וא"ת
אמאי לא ספירן לרב יהודה
שפיסא מלמליה דנפשיה דע"כ א"ת
אליה הכנס מדקאמר ר' עמרמי
דמחילה נפת והא קאמר עירב בגרילי
ביום ראשון מערב בגרילי ביום שני
ביום דהא דקאמר מערב בגרילי
ביום שני ברייתא דלעיל קמ"ה
דפליגי בה רבי יהודה ורשב"ג והא
שקלא מיימי מלמיה דרב יהודה לפי
דקא"ה היתא ידוע ל"ס חסד דלקמן
קאמר אמלחא דרב יהודה אמר
ששמואל ובאיתו הפת והיכי מפרש
שמואל אמלחא דרב יהודה שיהי
תלמידו חלל דהא רבי יהודה
בריתא דתני:

במאן ברבי יוחנן בן גוריון. וא"ת
והא ר' יוחנן בן גוריון לא

אמר אלא בישן חוץ לתחום אבל תוך התחום הרי הוא כרגלי אנשי אותה העיר ו"ל דהתם משום דקתמא דעת

על גב דהוי כחפזי הפקר צעלמא שא
תירוצי וקאמר דמשום דלא אמר מיד

בכל מערבין פרק שלישי עירובין

הרי זה חמר גמל רשב"ג ור' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה אומרים עירב ברגליו בראשון אין מערב ברגליו בשני נאכל עירובו ביום ראשון יוצא עליו בשני^א ואמר רב הלכה כר' זקנים הללו ואליבא דר"א דאמר ר' י' שמואל^ב ב' יוחנן בן ברוקה ור"א ב' רשב"ג ור' ישמעאל^ב ב' יוחנן בן ברוקה ואיבא דאמר ר' חז' מייניה רבי אלעזר ומפיק ר' יוסי בר' יהודה סתימתאה והא רשב"ג ור' ישמעאל^ב ב' רבי יוחנן בן ברוקה איפכא שמעינן להו איפוך אי הכי היינו רבי אימא וכן אמר רשב"ג וכו' וליחשוב נמי רבי רבי^א תני ולא סבר לא רבנן נמי תנו ולא סבר לה רב גמרא גמיר לה כי נח נפשיה דרב הונא עייל גב חסדא למירמא דרב אדרב מי אמר רב הלכה כר' זקנים ואליבא דר"א דאמר שתי קדושות הן והא^א איחמר שבת ויו"ט רב אמר ג' נולדה בזה אסורה בזה אמר רבה התם משום הכנה^א דתנאי ויהיה ביום הששי והכינו^א חול מכן לשבת וחול מכן ליו"ט ואין יו"ט מכן לשבת ואין שבת מכניה ליום טוב א"ל אביי אלא הא דתנן כיצד הוא עושה מוליכו בראשון ומחשיך עליו ונטלו ובא לו בשני מחשיך עליו ואוכלו ובא לו הא קא מכן מיו"ט לשבת א"ל רבה מי סברת סוף היום קונה עירוב תחלת היום קונה עירוב ושבת מכניה לעצמה אלא מעתה יעירבו בלגין בעינן סעודה הראויה מבעוד יום וליבא אלא הא דתנן ר"א אומר יו"ט הסמוך לשבת בין מלפניה ובין מלאחריה מערב אדם שני עירובין הא^א בעינן סעודה הראויה מבעוד יום וליבא מי סברת דמנח ליה בסוף אלפים אמה לכאן ובסוף אלפים אמה לכאן ובסוף אלף אמה לכאן אלא הא דאמר רב דאמר רב יהודה עירב ברגליו יום ראשון מערב ברגליו יום שני עירב בפת ביום ראשון מערב בפת ביום שני הא קא מכן מיו"ט לשבת א"ל מי סברת דאזיל ואמר מדי^א דאזיל ושתיק ויתבי כמאן כרבי יוחנן בן גורי^א דאמר חצאי הפקר קונין שבייתה^א ואפילו תימא רבנן עד כאן לא פליגי רבנן עליה דרבי יוחנן בן גורי אלא בשני דלא מצי אמר אבל בניעור דאי בעי למימר מצי אמר אע"ג דלא אמר כמאן דאמר דמי א"ל רבה בר רב חנין לאביי אי הוה שמיע ליה למר הא דתנאי^א לא יהלך אדם לסוף שדרו לידע מה היא צריכה כיצא בו

העיר וי"ל דהתם משום דקתמא דעמו להיות כאנשי אותה העיר:
וכן

על גב דהוי כחפעי הפקר צעלאז שאלן אלס מקנה להם שטעטל: ב' יארצייט וואקאר דעמאס דלא אמר מידי שרי ואף על גב דלוא התם מיטאז הוד חני לוא מתחילא דרשיי קדושתו ונא סבר ליה הכי. ומשקי' רב חסדא מ' אמר רב יאזן ור' שבת ור'ס טוב כיצט שניילד בזה אסורד בזה. ומריק' ר' לעולם שדו קדושתו ור' וחתם יאזן ור' טוב כיזן לשבת. כל שכן שבו' של'ס טוב. ואלא אף דרמן גיט שיש מיליטו מיליטו מיליטו אף דא מביי. שקנה ציבור מביי (אשכנזי) מ' סברת שפ' שית ציבור, מחילת גיט. אר' ש' ספקתה צעמא. אף ח'ס' אשכנזי ור' ש' מילאמל'ס מחיב' כל מעש' שר' וכו'.

למאן חזק קדושה היא וקנה עירוב לשני ימים
עירוביו וכלן ולא קנה ביום אלף אלפים אחד
ש' קדושות קול וכל קנה עירובו כלל ליום אחד
עירוב ואין לו כלל אלפים וזמנה נפח כהן
אלפים אחת משמרי: אין **מפרי**
בגליו בשני. ח"ס' לערב דודה
קדושה אחת מינה ומבדל יומה חריבא
היו: **ד מנייהו ר' אלעזר**. כל רבי
אלעזר סתם בש"ס שהוא תנא דרבי
אלעזר בן שמעון הוא: **מסכתא**
קרי כל מ שראה רבי דכרי במקומות
הרבה ושאלן לעולם סתם: **אויסא**
שמעון לכו. תלמי: **וכן ר' שמעון**.
נאכל עירובי בראשון אין יולא עליו

בשני: וליחשוב נמי רבי. דשמעין
ליה לעיל [עשר] כהדרא: תני לה ולא סבר
לה. ולדברי ר' אליעזר קאמר: רבנן
נמי. הק רבן שמעון ור' ישמעאל נהי
דקמי וכן דלמא תנו ולא סברי לה:
רב גמרא גמיר לה. מרביה דאבן
ארכעא והניס סגירא להו כדריא חזק

רבי חני ולא סבר לה: **מי ספרס סוף**
היום. של ע"ש קונה עירוב דהיי"ט
מזין: **לשבת: וערכו כלנין.** ג'ין
טובל יום דמזן לעיל בפירקין ודף לה
שמלאהו מה החצית של טבל ואמר
הרי זה תרומת מעשר לשבתא
דבריו קיימין ואם אמר עירוב לי זה
לא אמר כלום אמלא סוף היום קונה
עירוב ואמאי טבל הוא: **ה"ב אלף**
הא דפנ ר' אליעזר כ' הא בענין
מטורה הכרואי ממכור יום וליכא:
מטור דאס שי עירובין. וקס"ד:
לסוף אפליס למזבח לה לסוף אפליס

למנצח וכן קנה לו יום ראשון למורה
זו הנה בעי' למחל למנצח העיר
פסיעה אחת לא מזי אולי דמקום
עירובו י' לו אלפים אחת לכל רוח
והי' מעירובו ועד עירו היה אלפים
וכל עירו מיהא חזר אלו כדולה לנדידה
* וכן שלן כד' צד' אמות דמיח קני
אבל עדין לא מזי אולי ליה הוי' קני
ליה עירוב דמנצח צבין השממות
הא צניען סעודה הראחיה מנצדו יום
והא ז' הו' בעי' למחל ומכילה
מנצדו יום לא מזי אולי: **בסוף**
אלפים. דחו ליה ליה לזד שגנדו
ציוס ראשון כליוס: **לא דמנה ליה**
בסוף אלף י' דלא חזר ליה למחל

לא בראשון ולא בשני חלל שלשה
אלפים ותמו עירוביו בסוף חלק לכל
ז' הילכו ביום ראשון א"ע"פ שהנה
עירובו למחר יכול ליקר אלל עירובו
במערב הנה ממקום עירוב שצמחר
עד עירוב שצמערב אלפים הוא דהו:
עירב כסם בראשון מערב כסם
כשני לקמן וגו'. מפשם בחזות פת: והא
קא מרין. מערב בגרילי בשני מיי"ט
לשבת שצמחר מערב בשני חזרת
דמחילת היום קונה עירוב ועירוב

דפת שמקוהו ממילא קני אלא עירב
 גור שביטחי במקומו ולא מני לבין מחילה היום
 וזאישתכח דמכין באמירתו מיו"ט לשבת: רבי
 מיי שהולאיהו! קאמר דישן קונה שביטחו ואף
 שמיט ליה למר. לרביה דמתקן ואזיל כל הנך
 בשבת: לידע מה היו לריבא. אחר השבת:
 לא

י"ט בסוף אלף אמה לכאן ובסוף אלף אמה לכאן. ואלא הא דאמר ר' בראשון מערב בפת כשיני. הא (מאי) (קא) מנין (מ'סוף טוב לשבת שחיק, וכן בפת. וזוהי דקדיש יומא קנה עירוב, הכין ראיכעי למימי י. וא' אינה שמיעא ליה לרבא, דאמר מי ספרת דאילי ואמר דמימיון למיכאז מ'סוף. הא דתנא לא יחיל אדם בתר שדרו ודרו

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

והיה ביום הששי
הבינו את אשר יביאו
היה משנה על אשר
לקטו יום יום:

גליון הש"ס

ישי"י ד"ה סעריב ארם
טני קייובין בו' ביון דלן
ה' כד"א דמי' ע"י לקמן
פ' ס' ע"ב תדיר' אין אליו:

מוסף רש"י

[illegible]

יְבִינוּ חֲנָאֵל (הַמִּשְׁדֵּה)

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones